

Драјан М. Милошевић

Хероине Србије -Вековник-

КАРИЋ ФОНДАЦИЈА

БЕОГРАД, 2015.

Предговор и рецензија књиге Драгана М. Милошевића „Хероине Србије -Вековник“

*„Жена стоји, као кација, на излазу
као и на улазу овој свеџа.“*

Иво Андрић

Драган Милошевић је својом првом књигом – „Народни будилник“, написао веома садржајне и занимљиве странице о стотинак знаменитих личности, као и за преко сто значајних догађаја који су обележили историју српског народа и Србије. На тај начин отргао је од заборава многе српске великанице, учинио их „живим“ и актуелним у данашње време, а важне догађаје приближио и представио читаоцу на језгровит, реалан и веома поучан начин. Тај његов мисионарски и упоран рад положио је испит јавности, и предат је као дар садашњим и будућим генерацијама за памћење и подсећање, за размишљање и расуђивање.

Пред нама је друга, значајна књига, која се наставља и наслања на претходну. Реч је о монографско – биографском и публицистичком делу „Хероине Србије -Вековник“, која је као и претходна књига иницирана на Facebook (Fb) друштвеној мрежи, од стране читалаца, који су изразили жељу да Драган Милошевић своје објављене текстове сакупи, обради и публикује у засебном издању.

Овај пут реч је о сто славних, знаменитих жена, које су својим животним делима исписивале златне странице у историјату Срба и Србије. У писању ове књиге аутор је још једном исказао велику упорност, темељит приступ и аутентичан истраживачки дух, да прво читаоцима на поменутој друштвеној мрежи, у континуитету, понуди занимљиве, садржајне биографије и приче о женама које су имале огроман утицај на дух српског народа, на његов опстанак и цивилизацијски прогрес у свим епохама, у данима највећих пострадања, у славним ратним и тешким поратним временима.

Књига је монографског карактера и с правом се може назвати „Вековник“, јер даје живу историју жене на тлу српског народа и државе.

Милошевић као „бележник” и хроничар векова, афирмише жене Србије, које су биле мајке, супруге, владарке, борци, научници, уметници, спортисти и јавне личности које су обележиле карактер и дух времена, и оставиле печат не само српском роду и држави, већ и европској култури и историји. Његови текстови потврђују да су оне биле равноправни борци за изградњу модерне Србије, учесници ратова и градитељи мира и угледа свог народа. Милошевић посебно истиче незаменљиву, највећу херојску улогу коју су жене Србије имале у одржању равнотеже породице и друштва, у очувању језика (материнског), у сопственој еманципацији, од патријархалног до савременог доба.

Читање ове књиге буди и подсећања на дивне речи које су о женама изrekli мудри светски великани, а које се често заборављају.

У стиховима из „Махабхарате” пише:

*„Где се жене пошћују,
тамо је и бојовима утођено;
где се женама не исказује пошћовање,
тамо ни једно дело не доноси плода.“*

Жена – мајка била је и остала тема на нивоу античке драме. Највише зато, велики српски писац, Душан Радовић, у једној својој мисли написао је: „Пријатељу, када размишљате о жени свог живота, дозволите и мајци да конкурише за то високо звање.“

Жене су у Србији биле и први учитељи своје деце кроз народне песме, градитељи породичне љубави и слоге, али и велике мученице, које су морале да подносе сав терет вековних страдања, ратова и буна својих мужева и синова, да остану чврсте и одлучне попут каријатида.

Управо због тога Питагора подсећа: „Злато проверавамо ватром, жену златом, а мушкарца женом“.

Велики писац „Александријског квартета” Лоренс Дарел, који је путовао по Балкану, написао је „Жену можете волети, можете патити због ње, или је преточити у књижевност.”

Драган Милошевић својом књигом „Хероине Србије – Вековник”, и портретима сто, по много чему аутентичних ликова знаменитих жена, сјајно је изразио и једну њихову изузетно вредну, заједничку црту – да су својим делима, моралом и храброшћу, као и великом и несебичном душом која прожима дух времена и народа – надмашиле многе мушкарце. На жалост, у већем делу историје Европе и Србије, жене су биле најчешће у подређеном положају, а кад год је требало оне су постајале енергија и раме за плакање свих великих градитеља модерне Србије, и са њима су „руку под руку” учествовале у обликовању српске културе, државности и европске цивилизације.

Ова књига побеђује мушки конзервативизам и предрасуде, она није феминистичка, већ народна монографија са јаким аргументима вековног садржаја и трајања.

„Никад не вјеруј мушкарцу који каже да је газда у својој кући – вјероватно исто тако лаже и о другим стварима”, истицао је Мухамед Саифудин (Muhammad Saifuddin).

Стога је и вредност ове књиге Драгана Милошевића у објективности, наративи, историјској доследности, неговању традиције и хроничарском дару повезивања мноштва података, и избору оних, који се уклапају у јединствени мозаик народног памћења.

„Књига Хероине Србије - Вековник” не афирмише само жене српског рода, већ и све оне које су се бориле за дух и слободу српског народа и Србије, а које су надрасле своје време и својим делима показале да су биле боље и снажније од многих мушкараца. Зато ову књигу треба читати са „лакоћом” и радошћу, јер су приказани животописи сто жена које су свака на свој начин дале немерљив допринос историји Србије и њеном цивилизацијском позиционирању у Европи.

Ово монографско дело иницирано и веома позитивно парцијално коментарисано на Facebook друштвеној мрежи, као и претходна књига „Народни будилник”, показало се као веома корисна оригинална замисао између креативне „игре” и маштовитог истраживања. Читаоци ће имати задовољство да путују кроз време и епохе све до данашњих дана, и да се упознају са животима и великим делима сто жена - хероина које су градиле Србију и будућност српског народа.

Томислав Кресовић, иублициста

РЕЛИГИЈЕ О ЖЕНАМА

„Јер како је жена од мужа, иако је и муж из жене; а све је од Бога.“

Библија

„Мушкарци воде бригу о женама зато што је Алах дао предности једнима над другима и зато што они ширше иметке своје. Због тога су честите жене послушне и за време мужевљева одсуства воде бригу о ономе о чему требају брига водити, јер и Алах њих штити.“

Куранске ајети

„Жена је створена из ребра мужевљевог, не из његовог стомака да се по њој тази, не из његове главе да се њоме влада, већ из његовог бока да му буде једнака, истог руке да буде заштићена, поред срца да буде вољена.“

Талмуд

СВЕДОЧАНСТВО АНРИЈА БАРБИЈА

СВЕДОЧАНСТВО АНРИЈА БАРБИЈА (француског официра – извештача) о српским хероинама из Првог светског рата:

„Ја сам их њледао на рајшишћу, с пушком и бомбом у руци, и у болницама, у којима су на мајеринске и сестринске људе привијале рањене јунаке, и у њовлачењу кроз непроходне албанске људуре, љде се на немоћне и сломљене болом љуцало у леђа из заседа, и у којима се масовно умирало од љлади и зиме... љледао сам их и дивео им се! Ни сљраха, ни колебања, ни суза, ни уздаха! Није било жрљве које оне не би мољле да љоднесу за своју Ољацбину. То су одважне кћери Србије, мајке и сестре јунака са Цера и Колубаре, мојих рајшних друљова, којима је Ољацбина била љреца од живоља и које су, бирајући између љонижења и смрљи, изабрале смрљ... Није у љо време било францускољ официра који не би радо, у знак најдубљељ љошћовања, љоложио свој маљ љред ноље ових јунакиња. Оне су својом храброшћу и својом љаљњом задивиле светљ.“